παίζει δὲ περὶ Κειρύλου ἐν ὄρνισι. ἔνθα δὲ καὶ τὴν νοῦν ἡ λέξις ὡς ὅτι ὄρνιθος οὕτω λεγομένου. καὶ διὰ διφθόγγου δὲ διὰ ἶνα κουρέα ὡς ἀπὸ τοῦ κείρω. τὸ δὲ ἀναδεῖν, ταυτόν ἐστιν ἐνταῦθα τῷ στεφανοῦν. ἐξ οὗ καὶ ἀναδέτος γυναικεῖος κόσμος. ὃς καὶ ἀναδέσμη λέγεται. ἔχει δὲ ἀντικείμενον πρὸς τὸ ἀναδεῖν, τὸ ὑποδεῖν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπόδημα. τὸ μὴν τι δικάδημα ὅτι κόσμου βασιλικοῦ τοῦ περιδουμένου δι' ὅλου σώματος. Ζητεῖς ἀντὶ περιάψαι] ἴσον ἐστὶ τῷ προσάψαι. λέγεται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἀνάψαι, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ, ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι. ἔστι δέ τι καὶ ἄλλο σημαινόμενον τοῦ περιάπτω, ἐξ οὗ τὰ γοητευτικὰ περίαπτα. δηλοῖ δὲ ἀπαμώρησίν τινα ἡ λέξις. ὅθεν καὶ τὰ ῥηθέντα περίαπτα. ὧν ἀπαμωρουμένων τοῦ σώματος δοκοῦσιν οἱ φαῦλοι εὖ ἔχειν τοῦ ζῆν δι' αὐ-

A τὰ. ὡς εἴ) μᾶλλον αὐτοὺς ἀπαμωρουμένους τῷ τοιούτῳ οἷς ἐλπίζουσιν ἐπ' αὐτά. ὁ δὲ ἀνελεύθερος κακία παρανόμασται τὴν ἀνελευθεριότητι. ἔστι δὲ κατ' ἀρετὴν μὲν ἄνθρωπος ὁ ἐλεύθερος, ὃς ἀντιδέτως τῷ φειδωλῷ, δαπανᾷ δεόντως. ἀνελεύθερος δὲ ὁ μὴ τοιοῦτος. ἀλλὰ καὶ τοὺς κιμβικὰς καὶ σκυφοὺς διακείμενος. ὁ δὲ φιλοκερδὴς, εἰς ταῦτον ἥκει τῷ ἀνελευθέρῳ. εἰκὸς γὰρ τὸν φιλοκερδῆ καὶ σμικρολόγον εἶναι εἴτ' οὖν ἀνελεύθερον.

GERARDVS. Λήροις,] nugis, id est, rebus friuolis, & inanibus. ἀναδῶν, ab ἀναδέω, redimio, circundo. τοὺς νικῶντας, vincentes, capita vincentium, totum pro parte. ἐᾷ, sinit, seruat intactum. πρᾶγμα αἶσχιον, turpius facinus scilicet, τοῦ πράγματος quàm sit facinus paupertatis.

Πε. Πολὺ τῆς Πενίας πρᾶγμ' αἶσχιον ζητεῖς ἀντὶ περιάψαι.

Εἰ πλέσιον ὤν, ἀνελεύθερον ἐπ' ἔπεσι, καὶ φιλοκερδής.

Χρ. Ἀλλά σε γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειε, κοτίνου στεφανῷ στεφανώσας.

Πε. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς, ὡς οὐ πάντ' ἐστ' ἀγαθ' ὑμῖν,

Διὰ τὴν πενίαν. Χρ. Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι.

Εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη,

Τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας, δεῖπνον καθ' μίαν πρεσάγειν.

PA. Si, vt dicis, ita est, sanè tu crimen multò fœdius illi

Affingis, quàm paupertati cuiuis: vt, qui cùm opulentus

Sit, adeò sit sordidus, atque immensi lucri studiosus.

CH. At te Iuppiter eradicet, & oleæ ramo caput ornet.

PA. Hoccine mihi nunc sit contradicere: quod non omnia vobis

A paupertate bona obtingant? CH. Ex Hecate hoc scire licebit,

Vtrũ satius sit ditem, quàm inopẽ viuere: Nam ipsamet inquit,

Opulentos & dites, quouis mense, sibi apponere cœnam:

Σχόλια. Ἀλλά σε γ' ὁ Ζεύς.] τοῦτο εἴρηκεν ὁ Χρεμύλος ὅτι σεσμηθεὶς πρὸς τῆς Πενίας. καὶ μὴ δυνάμενος ἀντιλέγειν εἰς κατάραν τὸν λόγον ἔτρεψε. τὸ γὰρ κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας, παγγιωδῶς διτλολογεῖται. κεῖται γὰρ καὶ ἀνωτέρω. ἔθος δὲ τῷ κωμικῷ πολλαχοῦ διτλολογεῖν ὅτι γέλωτι. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν.] ὅτι χῆμα κεῖται κομψὸν ἐλλειπτικὸν ἐνταῦθα τόδε. τὸ γὰρ λέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ' ἐστὶ τἀγαθ' ὑμῖν διὰ τὴν πενίαν. λείπει γὰρ φανερῶς ἐνταῦθα. ἔννοιά τις ἀκεραία τοιαύτη. τίς ἂν ἀκούων ἀνάσχοιτο. ἢ, πῶς ἂν ἂν εἴη φορτικόν. ἢ πῶς ἂν ἀντιλέγοιτο. ἢ τοιοῦτόν τι. ἵνα λέγῃ ἡ Πενία ὅτι τὸ γὰρ τολμᾶν ὑμᾶς λέγειν ὡς οὐδ' ἐμὲ ὑμῖν τὰ ἀγαθά, πῶς ἂν εἴη φορητὸν ἀκούεσθαι. καὶ σημείωσαι τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς ἐλλείψεως ἐνδεικτικὸν ὂν θυμικοῦ ἤθους καὶ ἐγκοπτομένης τῆς τελείας φράσεως διὰ τὸ πολὺ τῆς ὀργῆς. ἄλλως. αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸν τοῦ Χρεμύλου λόγον ἐστίν. ὥσπερ τῆς Πενίας ἀντὶ λεγούσης, ὅτι οὐ δεῖ δυσχεραίνειν πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους. δεινὸν γὰρ τὸ τολμᾶν ὑμᾶς ἀντιλέγειν ἐμοὶ ὡς οὐ πάντ' ἐστὶ τἀγαθὰ ὑμῖν διὰ τὴν πενίαν. ἡ γὰρ ἀντιλογία ὑμῶν εἰς τοιούτους ὑμᾶς τοὺς ἀσεβεῖς λόγους καὶ ἀκόντας ὤθησεν. ἀσεβὲς γάρ ἐστι τὸ λέγειν τὸν Δία φειδωλὸν καὶ τὰ τούτῳ ἐπόμενα.

GERARDVS. Ἀλλά γε.] Cum vidit Chremylus se amplius nihil habere, quo Peniam vinceret, ad maledicentiam, & imprecationes conuertit orationem. Ridiculè repetit verba Peniæ, κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας. Mos sanè familiaris est comicorum, risus gratia, διτλολογεῖν. τὸ γάρ. Vbi videt Penia senes vsqueadeo peruicaces sui esse contemptores, excandescit, propterea oratione vtitur ἐλλειπτικῇ. hoc enim genus orationis maximè conuenit iratis. τὸ pro τοῦτο accipitur, & γὰρ interrogationem notat. Sic perficias orationem, τίς γὰρ ἂν ἀκούων τοῦτο, ἀνάσχοιτο; Quis se contineat, qui hæc audiat? vel πῶς γὰρ ἂν τὸ φορτικὸν ἂν εἴη; Cuinam hoc non videatur graue & permolestum? τὸ demonstrat quod subsequitur, nempe ὑμᾶς τολμᾶν ἀντιλέγειν &c.

Σχόλια. Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστι.] τῷ ἐν ταῖς τριόδοις ἐτίμων τοπαλαιόν, διὰ τὸ τῷ αὐτῷ Σελήνῃ καὶ Ἀρτέμιδα καὶ Ἑκάτῃ καλεῖσθαι. κατὰ δὲ νουμηνίαν οἱ πλούσιοι, δεῖπνον ἑσπέρας ὡς θυσίαν τῇ Ἑκάτῃ προσάγοντες ὅτι ταῖς τριόδοις ἐτίθουν. οἱ δὲ πένητες ἤρχοντο πεινῶντες καὶ ἤσθιον αὐτά, καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ Ἑκάτη ἔφαγεν αὐτά. λέγει οὖν πρὸς τῆς Ἑκάτης μαθόντας τῆς ὑπισχνουμένης τί καλόν, Πενία, ἢ Πλοῦτος. αὕτη γὰρ ὑπίσχεται τίνες παρέχουσιν αὐτῇ δεῖπνα. ἄλλως. ἔθος ἦν ἄρτους καὶ ἄλλα τινὰ καθ' μίαν τιθέναι τῇ Ἑκάτῃ τοὺς πλουσίους. λαμβάνειν δ' ἐξ αὐτῶν τοὺς πένητας. ἀπὸ τῶν ἱερῶν γὰρ οἱ πτωχοὶ ζῶσιν.

GERARDVS. Ἑκάτης.] Moris fuit peruetusti, vt Luna in triuiis coleretur, illícque potius quàm in biuiis, vel in quadriuiis, quòd